

1696 Straffesaker

I 1696 blir den 62 år gamle Mali Hegre beskyldt for drap. Hun er gift med den 27 år yngre Haftor Håkonson Hegre på Østre Hegre (Hegra). Hun stevnes av Hans Berg for å ha voldt hans sønns død. Gutten het Nils Hansen Berg, og var trolig tjenestegutt på Hegre gård. En Ole Hegre vitnet at han hadde hørt av en gammel kone at Mali hadde slått gutten med "ei vedski" – og at gutten ropte: "Nu slog du mig et stygt slag". Dagen etter fant de gutten død ute i skogen. Mali får nå hjelp av sin mann, Haftor – som benekter at hans kone kunne ha gjort noe slikt, og han anklager Ole Hegre for å være en løgner – noe som på den tiden var en meget alvorlig anklage. Husk dette var i duellenes storhetstid. Hvordan saken forløp, sier ikke tradisjonsfortellingen noe om, men Mali Hegre ble frikjent. Vitnet Ole Hegre derimot ble dømt til å betale 3 mark Sølv for å ha spredt dette ryktet.

På 1600-tallet bodde det en Ola Pedersen på Torget gård i Hegra. Ut av lensrekneskapen i 1637 synes det som om denne Ola Pedersen hadde vært innblandet i et slagsmål med en Lauritz Joenssøn (Johnsen). Det ble trukket kniv, og alt tyder på at Ola Pedersen hadde såret sin motstander, ja – faktisk gitt ham banesår – da Lauritz 21 uker senere døde av skaden. Protokollen henviser til at det hele var i nødverge, og Ola Pedersen Torget gikk fri. Men ikke helt. Sitat: "...dog vere i Øffrighedens Minde, haffer ock strx stildet den dødis Arffinger tilfredtz". Lensherren påla derfor Ola å skaffe til veie 20 dlr til Lauritz etterkommere.

På Vestre Husby i Stjørdal møter vi i året 1600 Oluff (Ola)Hansen. Han døde trolig før 1629. Dette året var nok den gode bonden noe i ulaget. Han gikk nemlig løs på en kvinne og slo henne så hardt at hun ble sengeliggende. "Oluff Hansen Husby slog Peder Hofs quinde at hun gick til sengs". For dette ble han dømt til 3 rdlr i bøter. Ola på Husby var nok litt snarsint og impulsiv – for å si det mildt. I 1628 betaler han 8 rdlr i bøter "for hand gjorde hans grande hiemsogen ock hug i hans stoffuedør". Dette tyder på dårlig naboskap. Ola hadde nok noe uoppgjort med sin nabo, da han i fullt sinne dro over og brukte øksa på døra for å komme inn.

I 1693 blir bonden på Øyan dømt for ulovlig øltapperi. Om det var noe fuktig eller ikke på gården - vites ikke, men et par år senere blir tjenestegutten på gården, Ole Aanensen dømt til Munkholmen festning for "hug og slag udøvet med hans husbonde, hvorved denne på sit vegliv blev attaqueret.

Tollef Olsen Lillemo blir det året innklaget for slagsmål mot Håkon Sorte.

I 1728 ble han stevnet av kirkeeieren fordi han hadde gravlagt sin mor så nært ved søre hjørne av Lånke kirke at grava hadde "sjunket noget", og for å ha skjult det siden ved "at kaste nogle skuffer mold over". Tollef ble dømt til å begrave sin mor på en annen kant.

Under gården Øyan var det en husmannsplass som het Øybakken. Her bodde en Ole Olsen Øybakken i 1735. Han møtte på tinget i Sandfærhus tingstue den 13.juni og den 22.september dette året. Ole hadde innklaget en Knud Loe som hadde gått løs på ham mot en skigard utenfor gjestgiveriet på Sandfærhus og slått ham blodig. Det heter seg at Knud Loe ble for

slagsmålet med Ole Øybakken dømt til å betale så store bøter at han etter den dagen var en fattig mann.

En annen slåsskjempe i dalføret var han "Stor-Kålinn" (Lars Johnsen Kvål), som overtok Vestre Kvål i august 1833. Han var også smed. Ved siden av å være kjent som en stor begersvinger og slåsskjempe, var han nok også litt av en "sjarmør". Han ble gift med Sigrid Johnsdatter Mørset, som skjenket ham barn både før ekteskapet og på selve bryllupsdagen den 28.mai 1833. Ved siden av hadde "Stor-Kålinn" barn med andre både før, i og etter ekteskapet. Blant annet fikk han tvillinger sammen med Mali Kylloplass den 31.oktober 1854. Enkelte av disse utvandret sammen med Lars til Amerika. Det heter seg at da Lars skulle reise til Amerika, la han alt verktøyet sitt på ei vogn, kjørte ned til Bergshølen og lempa det ut i elva.